

فراوانی آنتی ژن نوتروفیلی (HNA-1) در بیماران تالاسمیک دارای تزریق خون مکرر و مبتلا به عارضه تبزای غیر همولیتیک

بنیامین رحمتی^۱، مریم زادسر^۲، شهرام سمیعی^۳، مژگان شایگان^۴

چکیده

سابقه و هدف

آنتی ژن های نوتروفیلی یا HNA، آنتی ژن های گلیکوپروتئینی سطح نوتروفیل ها هستند، آنتی بادی بر علیه این آنتی ژن ها در بیماران دارای تزریق خون مکرر تولید می گردد. در این پژوهش به بررسی فراوانی آللیک HNA-1a/1b/1c در بیماران دارای تزریق خون مکرر مبتلا به عارضه تبزای انتقال خون و هم چنین خطر آلوایمیونیزاسیون این افراد بر اساس الگوی ژنوتیپ پرداختیم.

مواد و روش ها

در یک مطالعه توصیفی، ۹۹ نفر از بیماران تالاسمی وارد مطالعه شدند. نمونه گیری از تیر ۹۸ تا اسفند ۹۸ در مرکز تالاسمی ظفر به طول انجامید. افراد از خون های کم لکوسیت استفاده می کردند. ۳ میلی لیتر خون در لوله های حاوی EDTA جمع آوری شدند، DNA استخراج شد. ژن HNA-1 به روش PCR-SSP بررسی شد. فراوانی آللی آنتی ژن های نوتروفیلی با استفاده از معادله هاردی واینبرگ محاسبه گردید و برای تحلیل داده ها از آزمون های کای - دو و T test استفاده شد.

یافته ها

فراوانی آلل های مشاهده شده به ترتیب HNA-1a (۵۲/۷٪)، HNA-1b (۴۴/۳٪) و HNA-1c (۳٪) بود که با قانون هاردی واینبرگ با ضریب اطمینان ۵٪ تطابق داشت. بیشترین میزان خطر آلوایمیونیزاسیون به ترتیب مربوط به HNA-1b (۲۲٪)، HNA-1a (۱۸٪) و HNA-1c (۳٪) بود.

نتیجه گیری

فراوانی آللیک آنتی ژن نوتروفیلی HNA-1 در بیماران تالاسمیک مبتلا به عارضه تبزای غیر همولیتیک انتقال خون با یافته های قبلی در جمعیت های مختلف ایرانی مطابقت داشت. هم چنین علی رغم شباهت آنتی ژنی در بیشتر آلل ها و دریافت خون کم لکوسیت در بیماران، هم چنان خطر آلوایمیونیزاسیون وجود داشته و توجه به تزریق خون بر اساس الگوی ژنوتیپ نوتروفیلی را بیشتر مورد توجه قرار می دهد.

کلمات کلیدی: عارضه تبزای غیر همولیتیک، نوتروفیل ها، انتقال خون، تالاسمی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۲/۰۹

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۳/۰۹

- ۱- کارشناس ارشد خون شناسی آزمایشگاهی و بانک خون - مرکز تحقیقات انتقال خون - مؤسسه عالی آموزشی و پژوهشی طب انتقال خون - تهران - ایران
- ۲- مؤلف مسئول: متخصص بیماری های عفونی و گرمسیری - استادیار مرکز تحقیقات انتقال خون - مؤسسه عالی آموزشی و پژوهشی طب انتقال خون - تهران - ایران - صندوق پستی: ۱۴۶۶۵-۱۱۵۷
- ۳- کارشناس ارشد بیوشیمی - مربی مرکز تحقیقات انتقال خون - مؤسسه عالی آموزشی و پژوهشی طب انتقال خون - تهران - ایران
- ۴- دکترای ایمونولوژی - دانشیار مرکز تحقیقات انتقال خون - مؤسسه عالی آموزشی و پژوهشی طب انتقال خون - تهران - ایران

مقدمه

HNA، آنتی‌ژن‌های نوتروفیلی انسانی هستند که در پنج سیستم آنتی‌ژنیک تقسیم‌بندی می‌شوند و بر روی سلول‌های نوتروفیلی قرار دارند. آنتی‌ژن‌ها از جایگزینی یک جفت باز در توالی ژنی آن‌ها به وجود آمده‌اند و این جایگزینی باعث تغییر نوع اسید آمینه و در نتیجه ایجاد الگوی آنتی‌ژنیک متفاوت در افراد، قومیت‌ها، جمعیت‌ها و بیماری‌های مختلف می‌شود (۱، ۲). این اختلاف سبب تولید آنتی‌بادی علیه این آنتی‌ژن‌ها می‌گردد. این آنتی‌بادی‌ها در پاتوفیزیولوژی بیماری‌های مختلفی هم‌چون نوتروپنی اتوایمیون (Autoimmune Neutropenia) و نوتروپنی آلوایمیون نوزادان (Neonatal Alloimmune Neutropenia)، آسیب حاد ریوی ناشی از تزریق خون، مقاومت به تزریق گرانولوسیت‌ها و واکنش تب‌زای غیرهمولیتیک، دخالت دارند. یکی از این سیستم‌های آنتی‌ژنی، سیستم HNA-1 با ۴ آلل می‌باشد که بر روی گلیکوپروتئین FcγRIIIb نوتروفیل‌ها و با تعداد متوسط ۱۹۰۰۰۰ (۴۰۰۰۰۰-۱۲۰۰۰۰) قرار گرفته است (۳، ۴).

پلی‌مورفیسم‌های ایجاد شده HNA-1 که در ۴ آلل تقسیم‌بندی می‌شوند، در اثر جابه‌جایی ۵ نوکلئوتید در اگزون شماره ۳ ژن FCGR2B ایجاد می‌شود. سیستم HNA-1 از ۴ آلل FCGR3 B.1 تا FCGR5 B.1 تشکیل شده که تفاوت هر یک از آلل‌ها در ۵ نوکلئوتید است به طوری که آلل FCGR3B.3 اپی‌توپ‌های HNA-1b و HNA-1c را تشکیل می‌دهند و آلل FCGR3B.1 با 3B.2 FCGR آلل‌های HNA-1a و در ترکیب این دو آلل با آلل FCGR3B.3 اپی‌توپ HNA-1b را نیز به وجود می‌آورد (۶، ۵). تغییرات در تعداد کپی ژن FCGR3B که در اثر کراسینگ‌اور نابرابر یا افزایش در کپی از ژن در اثر ترکیب با پدیده نوترکیبی اتفاق می‌افتد، باعث می‌شود این افراد هر ۳ آلل آنتی‌ژنیک HNA-1a/1b/1c را روی یک کروموزوم بیان کنند که به این پدیده ژن داپلیکیشن می‌نامند (۷). بیان آلل HNA-1a از ۵۸٪ در افراد با نژاد آسیایی اروپایی تا ۹۱٪ در مردمان تایوان متفاوت است (۵). بیان آلل HNA-1b در آمریکایی‌های آفریقایی تبار، ۳۱٪ و در هندی‌های آسیایی تبار ۷۰٪ بود. هم‌چنین شیوع این آلل در

سفیدپوستان و اسپانیایی تبارها به ترتیب ۳۷٪ و ۵۳٪ بوده و در بین بومیان آمریکا ۵۵٪ گزارش شده است (۸). شیوع HNA-1c در آفریقایی‌ها ۳۸٪ و در آمریکایی‌ها ۲۳٪ و در بین اروپایی‌ها ۵٪ گزارش شده است (۹). میزان بروز عارضه تب‌زای غیرهمولیتیک (FNHTR = Febrile non-hemolytic reaction) در کیسه‌های بدون فیلتر لوکوسیتی بین ۳۳ تا ۳۶ درصد و در کیسه‌های با فیلتراسیون لوکوسیتی بین ۱۸ تا ۱۹ درصد می‌باشد که خود نشان‌دهنده این است که عوامل دیگری نیز در بروز این پدیده دخیل می‌باشد (۱۰). عارضه FNHTR در کسانی که سابقه تزریق خون مکرر دارند و مولتی ترانسفیوز هستند بالا می‌باشد (۱۱). مرکز کنترل و پیشگیری بیماری‌ها (CDC) و انجمن بین‌المللی انتقال خون (ISBT) تعریفی که از FNHTR دارند عبارت است از افزایش یک درجه از دمای بدن و یا تب بیشتر یا مساوی ۳۸°C به همراه لرز یا لرز شدید، متأسفانه این علائم اختصاصی FNHTR نبوده و باید از سایر عوارض انتقال خون هم‌چون واکنش حاد همولیتیک (AHR) و واکنش تأخیری همولیتیک (DHR)، آلودگی باکتریایی، TRALI، گرانباری حجم (TACO) و سایر بیماری‌های زمینه‌ای افتراق داده شود (۱۲).

با توجه به عدم وجود گزارش منتشر شده از وفور ژنی و آللی سیستم HNA-1 در افراد مولتی ترانسفیوز مبتلا به عارضه FNHTR، در این مطالعه فراوانی آلل‌های این سیستم به روش PCR-SSP در بین ۹۹ نفر از بیماران تالاسمیک که در مرکز تالاسمی «ظفر» خون دریافت می‌کردند، مورد مطالعه قرار گرفت و الگوی ژنوتیپ این بیماران با اهداکنندگان سالم جامعه مقایسه شد.

مواد و روش‌ها

مطالعه حاضر یک مطالعه توصیفی-مقطعی بوده از ۹۹ بیمار تالاسمیک که با تأیید پزشک، مبتلا به عارضه FNHTR بودند، مقدار ۳ میلی‌لیتر خون حاوی ماده ضد انعقاد EDTA گرفته شد، قبل از نمونه‌گیری از بیماران خواسته شد تا فرم رضایت‌مندی را پر کنند، نمونه‌گیری از تیر ۹۸ تا اسفند ۹۸ در مرکز تالاسمی ظفر به طول انجامید. اطلاعات مورد نیاز از قبیل سن، جنس، دفعات تزریق خون

(۱۶). مراحل آماده سازی مواد جهت انجام واکنش PCR به ترتیب شامل:

۱- حجم کلی محتوای واکنش ۲۰ میکرولیتر (شامل ۶ میکرولیتر DNA، آغازگرهای HNA با غلظت ۲۰ μL و به حجم ۱ میکرولیتر، آغازگرهای کنترل داخلی هورمون رشد با حجم ۱ میکرولیتر و غلظت ۲۵٪، ۰/۳ میکرولیتر از آنزیم Hot Start-Taq Polymerase و ۹/۷ میکرولیتر master mix) در هر لوله بود.

۲- بعد از اضافه کردن ۲۵ میکرولیتر روغن جامد dinoil در ترمال سایکلر قرار داده شد.

۳- استفاده از برنامه Touchdown برای بهینه کردن برنامه دستگاه ترمال سایکلر این روش به منظور تعیین بهترین دما برای اتصال اختصاصی آغازگرها به توالی هدف قبل از هرگونه اتصال غیر اختصاصی انجام می شود.

۴- پس از انجام مراحل تکثیر، محصولات PCR روی ژل آگارز ۲٪ همراه با Loading Dye و با ولتاژ ۱۵۰-۱۰۰ ولت ران شده و با دستگاه UV ترانس ایلومیناتور مشاهده و قرائت شدند و باندهای ایجاد شده با یک سایزمارکر مقایسه و مشخص گردید. سپس با وارد کردن فراوانی موارد هموزیگوت و هتروزیگوت در محاسبه گر هاردی واینبرگ، وفور ژنی یا آلی a,b,c برای HNA-1 به دست آمد (۱۷). احتمال ناسازگاری بین آنتی ژن های مختلف سیستم HNA را بعد از هر بار تزریق خون راندوم بر اساس شیوع آلل های سیستم HNA و همچنین احتمال ریسک آلوایمونیزاسیون برای هر آلل را بر اساس شیوع ژنوتیپ هر سیستم آنتی ژنیک محاسبه نمود (۱۸).

در این پژوهش نیز علاوه بر سایر پارامترهای مورد مطالعه همچون سن، جنس، دفعات تزریق خون، به بررسی خطر آلوایمونیزاسیون آنتی ژن HNA-1 نوتروفیلی بیماران تالاسمیک پرداخته شد. محاسبه احتمال ناسازگاری بین آنتی ژن سیستم HNA، بعد از هر بار تزریق راندوم از طریق فرمول ۱ انجام شد:

$$a^2(1-a^2)+b^2(1-b^2)=2ab(1-ab)$$

محاسبه احتمال خطر آلوایمونیزاسیون برای هر آلل نیز از طریق فرمول ۲ که برای آلل a,b محاسبه شده است انجام می گیرد:

در ماه بیماران ثبت گردید، بعد از نمونه گیری و انتقال نمونه ها به آزمایشگاه، استخراج DNA با استفاده از کیت تجاری پارس طوس (ستون های فیلتردار سیلیکایی) و طبق بروشور کیت انجام شد. به طور خلاصه ۲۰ میکرولیتر از آنزیم پروتئیناز K (PK) با ۲۰۰ میکرولیتر از خون کامل و ۲۰۰ میکرولیتر از محلول بافر فسفات (PBS) به مدت ۲۰ دقیقه در دمای ۵۷ درجه سانتی گراد انکوبه شد. پس از افزودن ۲۰۰ میکرولیتر اتانول مطلق به ویال، مجدداً ۱۰ ثانیه میکروفیوژ شد. بعد از چرخش سریع، محتوای لیزات در یک ستون فیلتردار ریخته شده و ۱ دقیقه با دور rpm ۸۰۰۰ سانتریفیوژ گردید. بعد از دو بار شستشو با محلول های شستشوی شماره ۱ و ۲ پارس طوس، نمونه ها با ۱۰۰ میکرولیتر از محلول الوشن پارس طوس انکوبه شد. نهایتاً DNA با ۵ دقیقه سانتریفیوژ از فیلتر خارج و جمع آوری گردید. با توجه به این که نسبت ۲۶۰/۲۸۰ به عنوان درجه خلوص DNA و کنترل کیفیت DNA استخراج شده با محدوده ۱/۷-۱/۹ نانومتر مطرح است، بنابراین کیفیت DNA استخراج شده با استفاده از دستگاه اسپکتروفتومتر نانودراپ (biowaver II WPA) با جذب نوری در طول موج های ۲۳۰ نانومتر، ۲۸۰ نانومتر و ۲۶۰ نانومتر و نسبت های جذبی ۲۶۰/۲۸۰، ۲۶۰/۲۳۰ قرائت شد (۱۳). ژنوتیپ HNA-1a/1b/1c با روش PCR-SSP تعیین شد. با استفاده از توالی های آغازگر قید شده در منابع مختلف، توالی آغازگرها مشخص و ویژگی های آنها توسط نرم افزار BLAST تعیین گردید و برای تهیه به شرکت سیناکلون سفارش داده شدند (۱۴). حضور یا عدم حضور باند تکثیر شده (محلول واکنش) نشانه حضور یا عدم حضور آلل مربوطه در ژنوم می باشد. برای کنترل صحت انجام واکنش تکثیر (PCR) در هر واکنش یک جفت آغازگر که قسمتی از ژن هورمون رشد انسان (HGH) را تکثیر می کند، به عنوان کنترل داخلی به کار گرفته می شود. (۱۵).

غلظت آغازگرهای HGH به گونه ای در نظر گرفته شده است که کمتر از غلظت آغازگرهای HNA-1a/1b/1c باشند، لذا زمانی که تکثیر آنتی ژن های نوتروفیلی به صورت مطلوب انجام شدند، تکثیر HGH هم انجام خواهد شد

جدول ۱: توالی آغازگرها، اندازه مورد انتظار برای محصولات تکثیر آنتی ژن HNA-1

اندازه محصول (bp)	توالی 5' → 3'	سایز	آنتی ژن	System
۱۴۱	5' CAGTGGTTTCACAATGTGAA 3' 3' ATGGACTTCTAGCTGCAC 5'	۲۰ ۱۸	HNA-1a (F) HNA-1a (R)	HNA-1
۲۱۹	5' CAATGGTACAGCGTGCTT 3' 3' ATGGACTTCTAGCTGCAC 5'	۱۸ ۱۸	HNA-1b (F) HNA-1b (R)	
۱۹۱	5' AAGATCTCCCAAAGGCTGTG 3' 3' ACTGTCGTTGACTGTGTCAT 5'	۲۰ ۱۹	HNA-1c (F) HNA-1c (R)	
۴۳۴	5'TGCCTTCCCAACCATTCCCTTA3' 3'CCACTCACGGATTTCTGTTGTGTTTC5'	۲۲ ۲۶	HGH (F) HGH ®	(HGH)human Growth hormon

عارضه FNHTR در مرکز تالاسمی ظفر شامل ۶۲ زن (۶۲٪/۳۷) و ۳۷ مرد (۳۷٪/۳۷) گرفته شد. از ۹۹ بیمار تالاسمیک، ۶۲/۶۲ درصد بیماران زن (۶۲ نفر) و ۳۷/۳۷ درصد بیماران مرد بودند (۳۷ نفر). میانگین سنی زنان $9 \pm$ سال و میانگین سنی مردان $10/13 \pm$ سال بود، میانگین سنی تمام افراد شرکت کننده $9/56 \pm$ سال بود. کمترین سن فرد شرکت کننده در این پژوهش ۱۴ سال و بیشترین سن فرد شرکت کننده نیز ۷۲ سال بود. میانگین سنی تمام افراد شرکت کننده $9/56 \pm$ سال بود. تمامی افراد مورد مطالعه از واحدهای خون تزریقی فیلتردار لوکوسیتی Leucoreduced pre-storage استفاده می کردند. میانگین فاصله تزریق خون در زنان $15/38 \pm$ روز و میانگین فاصله تزریق گروه مردان $12/67 \pm$ روز به دست آمد ولی اختلاف معنادار نبود. فراوانی و الگوی ژنوتیپ به دست آمده برای آنتی ژن های نوتروفیلی با استفاده از معادله هاردی - واینبرگ با ضریب اطمینان ۰/۵ به شرح زیر به دست آمد: (HNA-1a (۵۲/۷٪، HNA-1b (۴۴/۳٪، HNA-1c (۳٪) ولی اختلاف معنادار نبود. ۲۴٪ افراد دارای ژنوتیپ هموزیگوت HNA-1b⁺/1b⁺ و ۳۴٪ افراد نیز به صورت هموزیگوت HNA-1a⁺/1a⁺ بودند. ۴۱٪ افراد به صورت هتروزیگوت HNA-1a⁺/1b⁺ بود. هم چنین ۳ نفر دارای آنتی ژن HNA-1c⁺ بودند که دو مورد از آنها دارای ژنوتیپ 1a⁺/1b⁺/1c⁺ و یک مورد دارای 1a⁺/1b⁺/1c⁺ بود.

Risk for a phenotypes = bb(ab+aa)
Risk for b phenotypes = aa(ab+bb)

فراوانی آللی آنتی ژن های نوتروفیلی با استفاده از معادله هاردی - واینبرگ محاسبه گردید. این قانون امکان تعیین شیوع ژنوتیپی یک ژن در جمعیت خاص را با استفاده از فراوانی های آللی آن فراهم می آورد. بر اساس قانون هاردی - واینبرگ معادله زیر برقرار خواهد بود:

$$1pq = q^2 \pm 2p$$

طبق این فرمول: q فراوانی یک آلل و p فراوانی آلل دیگر است. ارزش p کمتر از ۰/۰۵ بیانگر عدم تطابق با قانون فوق است. در ابتدا از شاخص های آمار توصیفی (فراوانی و درصد فراوانی) جهت بررسی ویژگی های جمعیت شناختی بیماران مبتلا به تالاسمی استفاده شد. در ادامه برای تفسیر داده ها و پاسخگویی به سوالات پژوهشی از آزمون استنباطی کای دو، برای تعیین تفاوت آنتی ژن و مقایسه وفور آلل ها در این مطالعه با وفور آلل های HNAs در سایر مطالعه ها، از آزمون مقایسه نسبت ها کای - دو طبق فرمول زیر استفاده شد.

$$x^2 = \sum \frac{(f_o - f_e)^2}{f_e}$$

f₀: فراوانی مشاهده شده

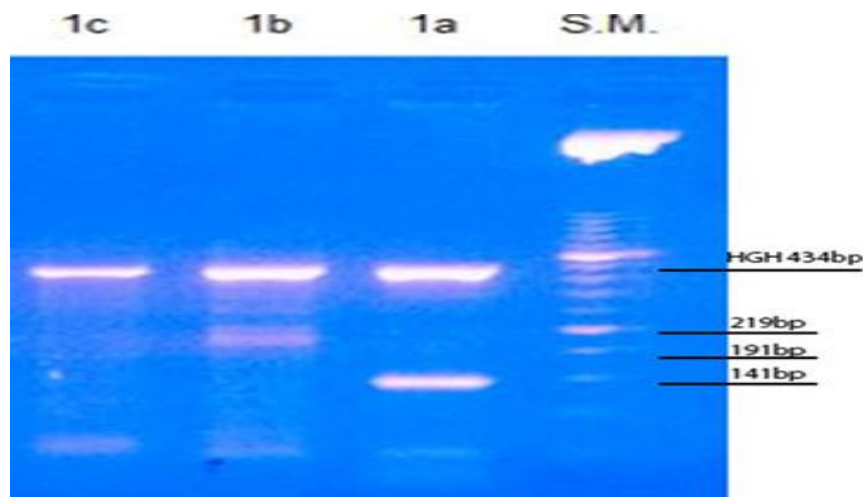
f_e: فراوانی مورد انتظار

یافته ها

نمونه خون کامل از ۹۹ بیمار مولتی ترانسفیوز مبتلا به

جدول ۲: نتایج شیوع آلل‌های مورد بررسی ژنوتیپ HNA-1

ژنوتیپ	تعداد مورد مشاهده شده	درصد	تعداد مورد انتظار	درصد	هاردی - واینبرگ
					χ^2 p value
HNA1aa	۳۳	۳۳/۳۳	۳۶	۳۶	۰/۴۰ ۰/۲۳
HNA1bb	۲۳	۲۳/۲۳	۲۷	۲۷	
HNA1ab	۴۰	۴۰/۴	۳۰/۸	۳۰/۸	
HNA1ac	۲	۲/۰۲	۷/۴	۷/۴	
HNA1bc	۱	۱/۰۱	۶/۹	۶/۹	

شکل ۱: نتایج الکتروفورز محصول PCR-SSP مربوط به ژن *HNA-1*. از راست به چپ ستون اول سایز مارکر ۵۰ bp، ستون دوم نمونه مربوط به آلل *HNA-1a*⁺ (141bp)، ستون سوم نمونه آلل *NA-1b*⁺ (219bp) ستون چهارم *HNA-1c* (191bp)، باند *HGH* (434bp) در تمامی ستون‌ها به وضوح رؤیت شد.

دیده نشد. میانگین فاصله تزریق خون در زنان $15/38 \pm$ و $24/30 \pm$ میانگین فاصله تزریق گروه مردان $12/67 \pm$ روز به دست آمد ولی اختلاف معنادار نبود. هم‌چنین اختلاف معناداری از لحاظ ژنوتیپ با سن، جنس و دفعات تزریق خون دیده نشد. بررسی‌های انجام شده نشان می‌دهد که تزریق خون بدون توجه به ژنوتیپ *HNA* گیرنده خون، احتمال خطر آلوایمیونیزاسیون علیه آنتی‌ژن‌های سیستم *HNA* را افزایش می‌دهد به طوری که تولید آنتی‌بادی علیه این آنتی‌ژن‌ها به عنوان یکی از دلایل بروز عارضه FNHTR شرح داده شده است (۱۹). نتایج حاصل از مطالعه ما بر روی الگوی ژنوتیپ بیماران دارای تزریق خون مکرر و دارای عارضه FNHTR با مطالعه‌های

احتمال ناسازگاری بین سیستم *HNA* بعد از هر بار تزریق راندموم برای آنتی‌ژن *HNA-1* ۳۶٪ بود و احتمال خطر آلوایمیونیزاسیون علیه هر یک از آلل‌های سیستم *HNA* به ترتیب برای *HNA-1a* (۱۸٪)، *HNA-1b* (۲۲٪)، *HNA-1c* (۳٪) بود هم‌چنین احتمال ناسازگاری بین آنتی‌ژن سیستم *HNA-1* بعد از هر بار تزریق راندموم ۳۶٪ بود.

بحث

نتایج این مطالعه نشان داد وفور آللی *HNA-1a* (۵۲/۷٪)، *HNA-1b* (۴۴/۳٪) و *HNA-1c* (۳٪) می‌باشند. در این مطالعه اختلاف معناداری بین میانگین سن مردان و زنان

انجام شده در سازمان انتقال خون ایران که بر روی ژنوتیپ اهداکنندگان سالم انجام شده بود مقایسه گردید؛ مقایسه فراوانی به دست آمده از هر یک از آلل‌های مورد مطالعه این پژوهش با مطالعه‌های انجام شده در ایران نشان داد که فراوانی آلل 1a در مطالعه‌های انجام شده ما و یافته‌های حاصل از مطالعه خانم شاهین و خسروی در سازمان انتقال خون ایران در محدوده ۵۴-۳۷ درصد بوده و با یافته‌های حاصل از کشورهایی هم‌چون ترکیه (۴۲٪)، آلمان (۳۹٪)، آمریکا (۳۷٪) و تایلند بخش مرکزی (۵۴٪) مطابقت داشت. هم‌چنین با مطالعه‌های انجام شده در کشورهایی هم‌چون چین (۶۶٪)، کره (۷۲٪)، تایوان (۶۸٪) و ژاپن (۶۲٪) متفاوت بود (۱۹). فراوانی آلل 1b حاصل از مطالعه ما و مطالعه خانم شاهین، خسروی و همکاران در محدوده ۶۳-۴۴ درصد بوده که با مطالعه‌های انجام شده در کشورهایی هم‌چون ترکیه (۵۴٪)، آلمان (۶۰٪)، دانمارک (۶۳٪) و آمریکا (۶۳٪) مطابق بوده و با کشورهایی هم‌چون شمال تایلند (۳۰٪)، کره (۲۷٪)، چین (۳۳٪) و تایوان (۳۲٪) متفاوت بود. فراوانی آلل 1c در مطالعه ما و مطالعه خانم شاهین، خسروی و همکاران در محدوده ۰/۱-۰/۳ درصد بوده که با مطالعه‌های انجام شده در کشورهایی هم‌چون ترکیه با فراوانی (۰/۳٪)، آلمان (۰/۳٪)، فرانسه (۰/۳٪)، آرژانتین (۲۳٪) و برمه (۰/۳٪) مطابق بوده و با کشورهایی هم‌چون زامبیا (۲۵٪) و اوگاندا (۱۷٪) متفاوت بوده است.

با توجه به خطر آلوایمیونیزاسیون محاسبه شده برای هر آلل و هم‌چنین مطالعه‌های انجام شده در ایران بر روی وفور آللی آنتی‌ژن‌های نوتروفیلی در دو مطالعه شاهین، خسروی و همکاران و هم‌چنین مطالعه ما، خطر آلوایمیونیزاسیون برای هر یک از آلل‌های 1a و 1b محاسبه گردید به طوری که این خطر برای آلل HNA-1a در مطالعه‌های انجام شده شاهین، خسروی و همکاران به ترتیب ۲۳٪ و ۲۷٪ و در مطالعه ما ۱۸٪ محاسبه گردید (۲۱، ۲۰). این یافته‌ها با مطالعه‌های کشورهایی هم‌چون ترکیه (۲۰٪)، دانمارک (۲۱٪)، انگلیسی‌های آسیایی تبار (۲۳٪)، فرانسه (۲۴٪)، آلمان (۲۴٪) و اسپانیا (۲۴٪) مطابقت داشته و با کشورهایی هم‌چون تایوان (۸٪)، ژاپن (۱٪)، چین (۸٪) و برمه (۱۳٪) تفاوت معناداری داشته و نشان می‌دهد که شیوع

آلل HNA-1a در این کشورها (ژاپن، چین، برمه، تایوان) به طور معناداری بالاتر از سایر نقاط دنیا می‌باشد، هم‌چنین خطر آلوایمیونیزاسیون برای آلل HNA-1b در مطالعه‌های انجام شده خسروی، شاهین و همکاران و مطالعه ما به ترتیب (۱٪)، (۲۵٪)، (۲۲٪) بود که میزان خطر آلوایمیونیزاسیون حاصل از مطالعه‌های خانم خسروی با کشورهایی هم‌چون هند (۱۳٪)، ترکیه (۱۳٪)، دانمارک (۱۲٪)، فرانسه (۱٪)، آلمان (۱۲٪) مطابق بوده و تفاوت معناداری با مطالعه‌های حاصل از کشورهایی هم‌چون چین (۲۴٪)، تایوان (۲۴٪)، ژاپن (۲۳٪) داشت. داده‌های حاصل از مطالعه خانم شاهین و مطالعه ما از آلل HNA-1b با این کشورها مطابقت داشته و با کشورهایی هم‌چون هند، ترکیه، فرانسه و آلمان تفاوت معناداری دارد. خطر آلوایمیونیزاسیون برای HNA-1c در هر ۳ مطالعه انجام شده در سازمان انتقال خون بین ۱٪ تا ۳٪ متفاوت بوده که با کشورهای اروپایی مطابقت داشته و با کشورهای آفریقایی با شیوع (۳۸٪) و آمریکایی‌ها (۲۳٪) متفاوت بود (جدول ۲). همان طور که هاوک و همکاران مطرح نمودند، در صورت شباهت در وفور ژنی بین جمعیت‌ها، انتقال خون بین دو گروه باعث تولید آلوآنتی‌بادی ضد آنتی‌ژن‌های نوتروفیلی نمی‌گردد (۲۲). هم‌چنین مطالعه ما بر روی خطر آلوایمیونیزاسیون آلل‌ها نشان می‌دهد که علی‌رغم شباهت آنتی‌ژنی در بیشتر آلل‌ها، در مطالعه‌های مختلف در کشور هم‌چنان خطر آلوایمیونیزاسیون وجود داشته و تفاوت در برخی آلل‌ها در جمعیت‌های مختلف نیز دیده شد.

نتیجه‌گیری

بررسی‌ها نشان داد وفور آللی (۵۲/۷٪) HNA-1a، (۴۴/۳٪) HNA-1b و (۳٪) HNA-1c و احتمال خطر آلوایمیونیزاسیون این آلل‌ها به ترتیب ۱۸٪، ۲۲٪ و ۳٪ بوده و فراوانی آلل‌های آنتی‌ژن‌های نوتروفیلی بیماران FNHTR در این مطالعه با یافته‌های قبلی بر روی اهداکنندگان ایران مطابقت داشته است. به نظر می‌رسد با توجه به باقی بودن خطر احتمالی آلوایمیونیزاسیون علی‌رغم شباهت‌های آللی و هم‌چنین با توجه به این که هنوز بسیاری از افراد در ایران فرآورده‌های کاهش

بودجه آن از سازمان انتقال خون ایران تأمین شده است. از استاد ارجمند خانم دکتر آزیتا آذرکیوان برای انتخاب بیماران FNHTR و همچنین از همکاران بخش پرستاری مرکز تالاسمی ظفر که همکاری صمیمانه در این تحقیق داشتند، سپاسگزاریم.

لکوسیت یافته استفاده نمی‌کنند، احتمال آلوایمیونیزاسیون اهداکنندگان با سابقه تزریق خون بر علیه آنتی ژن‌های نوتروفیلی قابل توجه بوده و پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی مورد مطالعه قرار گیرد.

تشکر و قدردانی

این مطالعه قسمتی از پایان‌نامه دانشجویی می‌باشد که

References:

- 1- Flesch BK, Reil A. Molecular Genetics of the Human Neutrophil Antigens. *Transfus Med Hemator* 2018; 45: 300-9.
- 2- Browne T, Dearman RJ, Poles A. Human neutrophil antigens: Nature, clinical significance and detection. *Int J Immunogenet* 2021; 48(2): 145-56.
- 3- Flesch BK, Curtis BR, de Haas M, Lucas G, Sachs UJ. Update on the nomenclature of human neutrophil antigens and alleles. *Transfusion* 2016; 56: 1477-9.
- 4- Flesch BK, Reil A. Molecular Genetics of the Human Neutrophil Antigens. *Transfus Med Hemother* 2018; 45(5): 300-9.
- 5- Flesch BK, Reil A. Molecular Genetics of the Human Neutrophil Antigens. *Transfus Med Hemother* 2018; 45(5): 300-9.
- 6- Browne T, Dearman RJ, Poles A. Human neutrophil antigens: Nature, clinical significance and detection. *Int J Immunogenet* 2021; 48(2): 145-56.
- 7- Tam K, Tang I, Ho J, Yeung W, Lee CK, Ip P, *et al.* A study of human neutrophil antigen genotype frequencies in Hong Kong. *Transfus Med* 2018; 28(4): 310-8.
- 8- Hessner MJ, Curtis BR, Endean DJ, Aster RH. Determination of neutrophil antigen gene frequencies in five ethnic groups by polymerase chain reaction with sequence-specific primers. *Transfusion* 1996; 36(10): 895-9.
- 9- Kissel K, Hofmann C, Gittinger F, Daniels G, Bux J. HNA-1a, HNA-1b, and HNA-1c (NA1, NA2, SH) frequencies in African and American Blacks and in Chinese. *Tissue Antigens* 2000; 56(2): 143-8.
- 10- Nauseef WM, Borregaard N. Neutrophils at work. *Nat Immunol* 2014; 15(7): 602-11.
- 11- Fung MK, Heddle NM. Febrile and Allergic Transfusion Reactions. In: Murphy MF, Roberts DJ, Phil D, Yazer MH. *Practical Transfusion Medicine*; 2017. p. 9.
- 12- Tobian AA, Savage WJ, Tisch DJ, Thoman S, King KE, Ness PM. Prevention of allergic transfusion reactions to platelets and red blood cells through plasma reduction. *Transfusion* 2011; 51: 1676-83.
- 13- Esmaeili B, Bayat B, Alirezaee A, Delkhah M, Mehdizadeh MR, Pourpak Z. Human Neutrophil Antigen Genotype and Allele Frequencies in Iranian Blood Donors. *J Immunol Res* 2022; 2022: 4387555.
- 14- Nathalang O, Intharanut K, Siriphanthong K, Nathalang S, Leetrakool N. Risk estimation of HNA-3 incompatibility and alloimmunization in Thai populations. *PLoS One* 2015; 10(1): e0116905.
- 15- Veldhuisen B, Porcelijn L, Ellen van der Schoot C, de Haas M. Molecular typing of human platelet and neutrophil antigens (HPA and HNA). *Transfus Apher Sci* 2014; 50(2): 189-99.
- 16- Sanz C, Freire C, Alcorta I, Ordinas A, Pereira A. Platelet-specific antibodies in HLA-immunized patients receiving chronic platelet support. *Transfusion* 2001; 41(6): 762-5.
- 17- Lee PY, Costumbrado J, Hsu CY, Kim YH. Agarose gel electrophoresis for the separation of DNA fragments. *J Vis Exp* 2012; (62): 3923.
- 18- Simtong P, Puapairoj C, Leelayuwat C, Santoso S, Romphruk AV. Assessment of HNA alloimmunisation risk in Northeastern Thais, Burmese and Karen. *Transfus Med* 2018; 28(1): 47-55.
- 19- Xia W, Ye X, Xu X, Chen D, Deng J, Chen Y, *et al.* The prevalence of leucocyte alloantibodies in blood donors from South China. *Transfus Med* 2015; 25(6): 385-92.
- 20- Bayat B. Molecular examination of neutrophil antigens (5-4-3-2-1) HNA in blood donors by molecular method (PCR). [Thesis for MS Degree]. Tehran: High Institute for Research & Education in Transfusion Medicine; 2015.
- 21- Shams Asanja K, Shaiegan M, Samiei S. The allele frequencies of human neutrophil antigens 5 (HNA-5) in Tabriz city. *Sci J Iran Blood Transfus Organ* 2017; 14(2): 84-91. [Article in Farsi]
- 22- Hauck B, Philipp A, Eckstein R, Ott S, Zimmermann R, Dengler T, *et al.* Human neutrophil alloantigen genotype frequencies among blood donors with Turkish and German descent. *Tissue Antigens* 2011; 78(6): 416-20.

Original Article

Evaluation of allelic frequency of neutrophil antigen (HNA-1) in thalassemia patients with recurrent blood transfusion and FNHTR complication

Rahmati B.¹, Zadsar M.¹, Samiee Sh.¹, Shaigan M.¹

¹Blood Transfusion Research Center, High Institute for Research and Education in Transfusion Medicine, Tehran, Iran

Abstract

Background and Objectives

HNAs are glycoprotein antigens on the surface of neutrophils. Antibodies against these antigens are produced in patients with repeated blood transfusions. We here study the HNA-1a, HNA-1b and HNA-1c gene frequencies in regular transfused patients suffering from hemolytic transfusion reactions as well as the risk of alloimmunization of these individuals based on the genotype pattern.

Materials and Methods

As the study population, 99 thalassemia patients were included in the descriptive study. Sampling lasted from July 2019 to March 2020 at Zafar Thalassemia Center. Patients were administered low-leukocyte blood. Three mL of blood was collected in tubes containing EDTA and DNA was extracted. HNA-1 gene was analyzed by PCR-SSP method. Allelic frequency of neutrophil antigens was calculated using Hardy-Weinberg equation. Chi-square and T-test were used to analyze the data.

Results

The frequency rates of observed alleles were 52.7% for HNA-1a, 44.3% for HNA-1b, 3% for HNA-1c, which was in accordance with Hardy-Weinberg's law with a 5% confidence interval. The highest risk of alloimmunization to HNA-1b, HNA-1a, and HNA-1c were 22%, 18%, and 3%, respectively.

Conclusions

The frequency of HNA-1 neutrophil antigen allele in thalassemia patients with febrile blood transfusion was consistent with previous findings in different Iranian populations. Patients still have a risk of alloimmunization and blood transfusion based on neutrophilic genotype pattern.

Key words: FNHTR, Neutrophils, Blood Transfusion, Thalassemia

Received: 28 Feb 2022

Accepted: 30 May 2022

Correspondence: Zadsar M., MD. Specialist in Infectious Diseases. Associate Professor of Blood Transfusion Research Center, High Institute for Research and Education in Transfusion Medicine. P.O.Box: 14665-1157, Tehran, Iran. Tel: (+9821) 82052234; Fax: (+9821) 88628741 E-mail: maryam.zad@gmail.com